

4

NOBILISSIMIS, CLARISSIMIS & REVERENDISSIMIS VIRIS,  
 PROCERIBUS Simul & PASTORIBUS  
 ACADEMIAS & SCHOLAS

INVISERE DELEGATIS.

GUALTERUS DENNESTON

LUDI-MAGISTER MUSSELBURGENSIS.  
 S. P. D.



OS, sacri lavere Patres, miseranda jubemus  
 Turba Magistrorum, foedati pulvere vultus  
 ammatico, vitam tristi in squallore trahentes  
 duos inter strepitus, Hetusq; minasque;  
 ita quibus plerumq; domi est & curia supellex,  
 numerola satis, verum infelicibus astris  
 na progenies, dulcissima pignora restant.  
 mihi prae reliquis peregrinae est copia prolis)  
 os simul & macteros extendere parentes,  
 non subveniat clementia vestra necesse est.  
 ite agite, Augusti Proceres, Mytraeq; verendi,  
 i nobis, jam jura datis, rerumq; praestis  
 pericli: Pax moderatio vestra pateat  
 onibus, & liceat mihi in pace redire,  
 aciq; sui tranquille manere fungi.  
 on nos aut verbis iramve laceffere factis  
 enimus, ast animis si quis fors scrupulus inest  
 rcite: nam cogenda animi est sententia nusquam.  
 oc vobis ipsis querimonia maxima visa est  
 emporibus lapsis: conquestos talia nobis  
 ut eadem aut pejora imponere, vix reor æquum,  
 urea nam semper retinenda est regula Christi,  
 od fieri non vis tibi, tu ne feceris ulli.  
 on ego dissidii cupidus miscere tumultus  
 estio, nec mota juvat inclarescere turbâ-  
 on bello aut armis, nisi bello Grammaticali  
 ecertare queo; sine fixo ubi mobile nescit  
 are loco, aut saevis bellantum occurrere turmis.  
 ax mihi tuta placet: nam pax gratissima Musis.  
 Quarum castra sequi, non horrida praelia Martis,  
 am dudum nobis animo sententia sedir.  
 Nulla mihi auxilii spes est nec robur in armis,  
 mbellem præter sponsam cum quinque puellis,  
 Quarum nemo potest jaculum torquere lacertis.  
 His, puto, praesidiis Regis convellere jura  
 Arduum erit, si non pugnent fusi; coliq;  
 Et lactens infans quæ matris ab ubere pendet.  
 Sic reor a nobis Regno nihil esse pericli.  
 Non tamen abnuimus submittere colla capistris  
 Imperii, quantum fas, & sibi conscia recti  
 Mensinet: ulterius sed rerum extendere habenas  
 Nec Regi fuerit, nec civibus utile vestris.  
 Pauci etenim censent se religionem teneri  
 Ad promissa implenda aut sacramenta coacta.  
 Usque adeo nihili est invitum cogere quidquam  
 Moliri, contra sua quod sententia dicat.  
 Sed neq; defugerem fortasse illustria gesta  
 Pangere, & egregias *Gulielmi* scribere laudes,

Quam sit Marte ferox, quam forti pectore & ausis!  
 Egerit & quantos, geminâ de gente, triumphos.  
 Quantaq; montanâ nuper de stirpe trophæa  
 Rettulit insignis Ductor *Mackius* Heros  
 Dicere, si mihi vis animo, votisq; potestas  
 Æqua foret: sed nos absterrent talibus ausis  
 Conscia debilitas, Musæq; infirma facultas.  
 Jam restat, Proceres, ut me de crimine vitæ  
 Expurgem: Sed nulla queunt obistere contra  
 Invidiæ jactus, quâvis fortia tela.  
 Attamen aggrediar. Sunt pauci iidemq; pusilli,  
 (Queis animi dotes paucæ sunt, perq; malignæ)  
 Qui mihi non soli, sed foeda opprobria toti  
 Huic populo obijciunt nostro justoque, & honesto.  
 Quorum exaudiri nulla accusatio debet.  
 Non ego me tenuem Bacchi inficiabor alumnus,  
 Cujus ope insurgunt operosa in carmina vires  
 Non minus ac Phœbi, Flacco si credere fas sit,  
 Sponte suaq; fluit sine sollicitudine versus.  
 Ennius ipse Pater, magnus potavicus *Ennius*,  
 Naso, Cato, ac alii: noster *Buchannus* & ipse.  
 Et si ego nonnunquam generosi nectaris haustus  
 Cum mihi forte datur (namq; est occasio rara)  
 Sumo, Quid est quod me reprehendat livor ini-  
 Nil ultra objectare potest acerrimus hostis. (quis?  
 Quare ego si mendâ tantum spectabilis una  
 Conspiciat (si mendâ vocari hæc unica debet,  
 Quæ simul ingenium exhilarat sensusq; vigorem)  
 Ut spero veniam dabitis sincera fatenti,  
 Quem pudet atque piget minimâ vel labe notari.  
 Præterea vatum tutela sacerrima cunctis  
 Semper habebatur sacris, Quos lādere crimen,  
 Et violare nefas: donis ornare, voluptas  
 Maxima Cæsaribus visa est, doctisq; patronis.  
 Sic Mecænatis bona fama æterna vigeat,  
 Et nihil Augusti magis laudibus abstrahit amplis  
 Quam quod in exilium, Nasonem misit, acerbum;  
 Quamvis & Flaccum citaverat atq; Maronem.  
 His ego praesidiis fretus, sperare salutem  
 Audeo, si qua animos tangit miseratio vestros.  
 At si non nostri, miserelcîte quæso meorum,  
 Queis neque mica salis, nec certi copia testi  
 Restabit, si me officio privare voletis:  
 Absit at omen atrox: nam vos nil non moderatū  
 Facturos puto, Quos custodiat arbiter ævi,  
 Et bene pro meritis vestris precor usque rependat.

F I N I S.